

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{2}$ an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhia:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{2}$ an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.,
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cărian, Ploiești

Cultivarea poporului.

(m.) Ne plângem adese-ori, că poporul nostru nu are destulă atragere către școală, cel puțin nu atâtă câtă trebuie să aibă un popor, care aspire la un viitor mai bun. Auzim adese-ori lamentări, că poporul nu spriginește îndestul școala și nu-și dă copiii regulat la școala să tească. Urmarea este, că știința de carte străbate foarte cu încet în masele poporului și numărul analfabeților scade an de an, ce e drept, dar foarte puțin.

Vor fi ici-colea și excepții onorabile. Știm, că sunt comune și chiar unele ținuturi mai mici, unde se observă un progres înbucurător în direcția aceasta. Dar în general se poate zice, că desinteresul față de școală există la popor, în măsură mai mică sau mai mare și plângerile în privința acestei sunt justificate. Răul există și trebuie să-l recunoaștem, căci numai astfel putem să-l sanăm.

Ca să ne convingem pe deplin despre existența acestui rău în sinul nostru, n'avem decât să luăm la examinare rapoartele școlare, ce se fac de către oficiile bisericești subalterne consistoarelor noastre. Avem înaintea noastră conspectul tabelar despre școlăle române gr.-or. din arhidieceză, subțernut de către consistoriul ultimului sinod arhidieceșan.

Din acest conspect reiese, că în cele 34 de protopopiate ale arhidiecezei numărul băieților și băietelor dela 6—12 ani, obligați a frecuenta școlăle populare pe anul 1897—8 a fost de 74.381. Din aceștia însă au frecventat școala în semestrul I. 50.851, (73%), în semestrul al II-lea 47.606 (71%), adică ceva peste două din trei părți, rămânând aproape a treia parte fără învățatură de carte, analfabeți.

Mai rău stăm în privința aceasta cu școala de repetiție. Băieții dela 12—15 ani au fost obligați la școală în număr de 31.075, dar n'au cercetat școala decât 16.049 (51%) în semestrul I. și 14.354 în semestrul II. (46%), adică abia jumătate și chiar sub numărul de jumătate.

Tot astfel de raporturi sunt și în dieceze și la școlăle române gr.-catolice și starea aceasta an de an e aproape staționară.

Cifrele acestea arată în mod suficient neîndestulătorul interes al poporului nostru față de școală. Căuzele vor fi mai multe, însă sărăcia, apoi nepăsarea și neglijența celor chemați a da exemplu poporului și a stărni interesul lui față de învățământ, cum sunt preoții și înșiși învățătorii etc. Aceste, repetăm, pot să fie cauze parțiale sau locale, dar în general nu pot fi acușate cu neglijență aceia, cărora le este conștientă conducerea și supravegherea școlăle române și în locul primu compete această acuză consistoarelor noastre de ambe confesiunile, cari cum știut este, poartă o vie îngrijire față de chestiile școlare, dând ordine și îndemnând într'una oficiile subalterne la dezvoltarea și spriginirea școlălor.

Astfel d. e. numai de curând (cu datul 20 Iunie c. e.) am văzut un circular al consistoriului din Blaj, în care se îndatorează directorii școlălor să stăruie ca învățătorii să-și facă 6 desparțăminte, ca să se poată executa planul de învățământ, și să se țină în tot locul și cursuri de repetiție de 3 ani cu pruncii de 12—15 ani vara 2, iarna 5 ore pe săptămână.

Căuza în general cere trebuie să o căutăm altundeva și adică puținul interes al poporului nostru față de școală provine în parte mare din împăjurarea, că poporul nu e destul de luminat, nu e îndestul de cultivat, ca să priceapă ce este spre binele sau înșuși. Aceasta nu e rușine ne o mărturisim. Căci trecutul viforos se scuza îndestul. La noi instituția școlălor e nouă, nu e înrădăcinată la popor, pentru-că n'a scos încă

cel puțin 5—6 generații de oameni cu carte. Din contră sunt țărani români, mai cu seamă din cei mai bătrâni, cari n'au umblat de loc la școală, ear' alții, și din generația mai tină, deși au fost la școală, dar' eșind de pe bănci, n'a fost cine să-i cultive mai departe, ca să nu dispară fără nici un folos puținele cunoștințe câștigate în școală.

Eată deci cauza principală pentru care noi nu putem înainta cum ar trebui și pentru care poporul nostru se poartă cu nepăsare față de școală și învățământ.

Trebuie să facem să dispară acest indiferentism păgubitor. Trebuie să luminăm, să cultivăm poporul, oamenii mari, ear' aceasta nu se poate decât prin școlăle de adulți sau de oameni mari.

Școlăle sau cursuri de aceste există în toate ținuturile culte. În ele în timpul când nu e lucru se fac cursuri și se țin conferențe instructive pentru oamenii mari, cari nu știu carte sau știu puțină. În Franția d. e. aceste școlăle au dat rezultatele cele mai frumoase. Ed. Petit publică o statistică a funcționării acestor școlăle în anii 1896—7. Din ea se vede, că în acești doi ani s'au ținut în școlăle statului 22.578 de cursuri de adulți; diferite societăți de cultură au ținut în 5000 de cursuri și totalul conferențelor ținute la toate aceste cursuri e de 97.313.

Cursurile au fost predate de învățători și învățătoare, cari au luat parte la aceste cursuri în număr de 33.000, ear' numărul țăranilor, bărbați și femei, cari au frecventat cursurile, se urcă la frumoasa cifră de 497.421.

Eată, astfel de școlăle trebuie să înființăm și noi. Ele sunt cel mai puternic mijloc pentru lăptuirea culturii în popor. Și se nu ne spărim de ele. Noi avem obiceiul a ne spăria de tot ce e nou sau reclamă jertfe materiale. Școlăle de adulți însă nu sunt nici de tot nouă la noi, și nici nu reclamă spese.

Nu sunt nouă, căci se obișnuiesc a se țină și la noi conferențe pentru popor. Astfel știm că iarna trecută bravi frunțași din Seliște au aranjat conferențe, apoi învățătorii din Orlat și alții, dând frumoase exemple de imitat.

Și nu reclamă jertfe materiale aceste școlăle, ci puțină jertfă de muncă, de interesare față de progresul națiunii.

E vorba, că școlăle sau cursurile acestea se le aranjăm cu sistem și în mod constant în toate comunele noastre, unde avem școlăle pentru băieți. Preotul, învățătorul și alți inteligenți dela țară să fie conferențieri, instructorii poporului, odată sau de două-ori pe săptămână. Nu politică să se facă în aceste școlăle, ci alte lucruri folositoare să se predea poporului: din economie, din istorie și geografie, chestii de drept, cari îl privească, explicarea legilor etc. etc.

Dacă astfel vom purcede, sistemătic și cu stăruință, în 5—6 ani, dar' zicem în un deceniu, modul de cugetare al poporului se va schimba cu totul, el va ști prețu învățatură, va vedea foloasele ei și în locul nepăsării de până aici se va înstăpâni iubirea față de școlă.

Astfel se face educația, cultivarea poporului. Și aceasta cade în sarcina inteligenței noastre, a oamenilor cu carte, cari vom avea să răspundem viitorului, că ce am lucrat pentru progresul națiunii și ce am neglijat.

Sibiu, 7 Iulie n.

PARLAMENTUL ROMÂN A FOST ÎNCHIS MERCURI, PRIN DECRET REGAL. ÎN DECRET REGELE MULTIMESTE CORPURILE LEGIUITOARE, SENATORII ȘI DEPUTAȚII, PENTRU SPRIGINUL DAT GUVERNULUI ÎN DESLEGAREA CHEȘTIILOR URGENTE, RECLAMATE DE ÎMPREJURĂRILE DATE. DECRETUL A FOST APLAUDAT ÎN PICIOARE ȘI A FOST VU APLAUDAT.

„PATRIA“ NECONFISCATĂ. Surprindere mare. „Patria“ primită astăzi e lipsită de oglindile hazlii și de stereotipul „confiscat“. E întreagă și lăsată în formă ei originală, ceea ce ne face să credem că domnul Bourguignon bate în retragere. Onoarea lui, că g venit la sentimente mai bune cu o oră mai înainte!

DI P. ROTARIU, membru al sinodului dieceșan din Arad apreciază în „Gazeta“ atitudinea neromânească a foii aradane în chestiunea alegerei de episcop. Îi provoacă să se pocăiască, dacă sunt creștini, și să nu mai continue cu pregătirile de a luidui de nou, la instalare, pe cei ce n'au fost de părerea lor, — căci măm tem — încheie DI ROTARIU — că nu veți ave pe cine huidui.

Din parlament. În ședința de Mercuri a dietei maghiare s'au votat, în a treia cetire, legile mărute, prim-ministrul Szell a răspuns la șapte interpelări. În urmă a declarat, că aceasta e ultima ședință meritorie a dietei; camera se va mai întruni Mercuri sau Joi, săptămâna viitoare, pentru a lua în primire nuniul casei magnafilor despre votarea legilor referitoare la pact, cu care ocaziune guvernul va face propunere despre prorogarea dietei, respective despre începerea vacanțelor de vară.

„Gazeta Transilvaniei“ se ocupă la primul loc cu „tactica oficioșilor unguri“ în ce privește pasivitatea noastră. Constatăm și de astădată serioșitatea potrivită importanței cauzei, cu care „Gazeta“ tratează chestiunea, serioșitate, care cu durere vedem că lipsește altor organe. Eată o parte din articolul „Gazetei“:

»Domnul Szell, presupunând cele mai bune și leale intențiuni din parte-i, pentru a promova cauza împăcării interne între popoare, va trebui să lupte mai mult cu cei ce au cauzat nemulțumirea în țară, decât cu nemulțumii înșiși. Conaționalii lui ar fi de aceia, cari s'ar opune mai mult unei astfel de împăcări, când ea s'ar urmări cu eugetur și serioș.

Dar' unde este cel mai mic semn, care să îndreptățească a crede cel puțin într-o astfel de intenție leală și serioasă a șefului guvernului? Noi nu-l vedem nicăieri și asigurării oficioșilor, că s'ar fi schimbat sistemul, nu pot prin urmare să aibă pentru noi nici cea mai mică însemnătate. Oăci din noi vor crede nici chiar aceștia, că formula lui Szell despre construirea statului național maghiar și consolidarea lui pe temeiul culturii naționale maghiare va pute să aibă și în interior măcar efectul, ce l'a avut formula lui privitoare la pact față cu guvernul austriac.

Înzădar se silesc dar' foile oficioase a răspândi prin comunicate fără temei real, ca cele mai sus amintite, credința, că neîntrecutul Szell îi va fi ușor să rezolve și chestiunea română, dacă și până-când nu va fi în stare el, sau altul după el, să găsească formula singur mântuitoare a unui regim de dreptate și de libertate în adevăratul sens la cuvântul lui.

Regele și poporul. M. Sa Regele Carol, primind Marșii comisiunea camerei române, însărcinată să-i prezenteze adresa adunării cu răspuns la mesajul de tron, a răspuns în următorii termeni, călduroși și pînțrești pentru poporul dela țară:

»Domnule președinte! Domnului deputați! Sunt foarte simțitor la sentimentele de credință ce camera se grăbește a-Mi mărturisi la audința sa intrunire.

Asigurându-mă că-Mi dați, în numele reprezentanței naționale, imi sunt cu atât mai scumpe astăzi, cu cât, în fața greutăților ce vom avea de întâmpinat, o strînsă legătură între corpurile legiuitoare și guvern, este de neapărată trebuință.

Neîncrețit gândurile Mele sunt îndreptate către frumoasele noastre holde, estimp așa de încercate, și către bunul traiu al țăranului, care este preocuparea Mea constantă. Din adâncul inimii împărtășesc grăile agricultorilor noștri mari și mici, rugând pe Atotputernicul să ușureze încercările lor, cari, sper, vor fi trecătoare.

Sunt sigur că camera va da guvernului Meu puternicul și patrioticul său sprigin pentru a lua măsurile ușurătoare reclamate de situație și mai ales spre a păstra neatins creditul statului.

Dorind ca lucrările d-voastre să dea roade bune, corespunzătoare cu așteptările țerei, primesc cu recunoștință călduroasele urări ce-Me aduceți din partea adunării deputaților.

Pactul. „N. W. Tageblatt“ serie că consiliul de miniștri din Austria s'a ocupat de publicarea legilor referitoare la pactul vamal. Publicarea se va face atât la Viena cât și la Budapesta, în una din zilele săptămânii viitoare. Miniștrii austriaci vor pleca imediat după publicare în concediu și astfel tratările cu Nemții nu se vor începe decât la toamnă.

Pentru școlăle confesionale. Zilele trecute a fost ales curator suprem al bisericei lutherane din protopopiatul arad-bichisan Andreiu Zsilinszky. În discursul program Zsilinszky a accentuat necesitatea educațiunii femeiești și a înființării preparanșilor confesionale. Nu e amic al statificării și al prefacerii școlălor în școlă de stat, căci școlăle sunt asilul confesionalismului și asilul asilului lor ar fi în detrimentul vieții religioase.

Va se zică, și Maghiarii cei mai înclunși se tem a-și creștința statului, cel fără de lege, creștința fiilor sei, temându-le moralitatea.

Ce avem să facem noi, cari în școlăle de stat expunem chiar și naționalitatea fiilor noștri?

Un dementi. Din parte oficioasă se desminte combinația lui »Egyet-értés«, că în Austria ar fi plănuită o lovitură de stat și că ultima călătorie a contelui Thun la Budapesta ar sta în legătură cu această chestie importantă. Știră e declarată de rezultat al unei fantasii prea îndrăznețe.

Un memento.

— Metropolitul Mihályi atacat. —

Bartha Miklós, faimosul Bartha, șovinistul care la 1893 propunea în congregația din Cluj măsuri excepționale pentru Români, îngâmfațul satelit kossuthist al dlui prim-ministru Szell, face un atac extrem de violent contra Arhiepiscopului și Metropolitului Românilor gr.-catolici, Dr. Victor Mihályi de Apșa.

În turbarea sa șovinistică, manifestată în „Magyarország“ de ieri, acest furios apărător al lui Szell face pur și simplu trădător de patrie pe Metropolitul din Blaj.

De ce? Fiindcă nu s'a învoit dela început, ca să-și supună solfăbirelor maghiari, și s'a luptat contra guvernului, care voia să facă din preoții români unelte politice, în serviciul maghiarizării.

Nedemnul atac al lui Bartha va ridica și mai mult vrednicia înaltului demnitar bisericesc înaintea poporului român.

Exploziunea dărzăie a acestei »patriotice« indignări e o dovadă, că Metropolitul Mihályi a nimerit calea cea dreaptă apărând autoritatea scaunului ce ocupă și vaza preoților și umiliți sub pretextul unui păcătos ajutor.

Totodată Bartha Miklós arată evident, că sub masca ajutorului se ascunde demonul politic al corupțiunii, și e un memento pentru români să țină glerul și poporul românesc să caute a se lipsi cât mai curând de acel »ajutor« de stat, care îi insultă, îi palmuește, și-i rănește în cele mai sfinte sentimente.

Pasivitatea noastră.

(tvp.) În timpul din urmă presa maghiară a început să facă vorbă în jurul pasivității noastre.

E semnificativ, că tocmai presa maghiară vine în discuție o chestie atât de importantă, și guvernanților noștri atât de neplăcută.

Pentru-că ori-cum o tălmăceai și o restămăceai în timpul o seamă Maghiari, pasivitatea noastră era totuși un lucru supărăcios pentru ei. Dacă nu pentru alta, — pentru ochii lumii.

Natural, că e greu a-ți face judecata și a pute stabili, ce motiv îndeamnă presa maghiară să se ocupe, atât de insistenț și tocmai acum, cu politica noastră și în special cu pasivitatea noastră: oare dorința de a vedea abandonată pasivitatea Românilor și de a-i vedea întrați în luptele electorale și eventual și în parlament, sau poate numai frica, că Români pot schimba pasivitatea în activitate și pot intra în parlamentul maghiar, în contra dorinței și voinței stăpânitorilor noștri de astăzi?

Ținem însă a precisa din capul locului, că pentru noi și pentru politica noastră nu poate fi decizătoare nica una nici alta. Noi dorința și nici frica guvernanților noștri, nu ne poate face să ne schimbăm conduita politică, ci pentru noi decizătoare sunt și astăzi, ca totdeauna în trecut, exclusiv numai interesele bine pricepute ale poporului românesc.

Ținem a precisa mai departe, — ceea-ce am stabilit odată, — că pasivitatea noastră a fost decretată, ca necesitate politică, din partea supremului nostru for politic, din partea conferenței noastre naționale, și că, prin urmare, abandonarea ei și intrarea noastră în activitate politică e o chestie care aparține exclusiv conferenței naționale. Nime altul nu are, nici dreptul nici îndreptățirea, de a prescrie pe seama partidului nostru național linia de conduită politică ce ar avă să o observe pe viitor.

Cel-ce, aparținător fiind partidului nostru național, vine și-și aroagă dreptul de a pute rosti un cuvânt în favoarea abandonării pasivității, nu face alta, decât calcă disciplina politică, care trebuie să formeze baza ori-cărei organizări de partid. Și cel-ce o face aceasta, se desmembrează singur de către partidul din care făcea parte și-și exprimă dorința de a forma un partid aparte.

Prin această decizie, — dar' nici măcar informator, — nu primim, pentru-că nu putem să primim, nici chiar din partea celor ce trec de aderenți ai partidului nostru național, pentru-că nu mai totalitatea membrilor partidului nostru național, reprezentați în conferența noastră națională, poate să aducă concluzii valide și obligatoare pentru noi și pentru întregul nostru partid.

Stabilit fiind acest principiu, dela sine urmează, că oameni, cari nici nu aparțin partidului nostru național, cu atât mai puțin au dreptul să-și rostescă și ei cuvântul în chestii de politică națională, și dacă și-l rostesc, e cuvântul celor nechemăți, care nici nu poate fi luat în seamă.

În categoria acestora trebuie să punem pe confrății dela »Telegraful Român«, organul metropoliei gr.-ort. române, care în numărul 66 își ia aerul de a ne dăscăli conducătorii și a face propagandă fățișă pentru activitatea, lăudând poziția vedită în contra pasivității, va se zică în contra concluziilor din trecut ale conferențelor noastre naționale.

Natural, că prima întrebare ce ne-o puham este: oare cu cine avem onoare la »Telegraful Român«? Ale cui sunt vederile exprimate în articolul propagator de activitate?

Cert e, că »Telegraful Român« nu este, și aproape dela moartea lui Șaguna nici n'a fost, nici-odată, organ al parti-

Cumpărați cerneală Beyer numai cerneală Beyer.

Unde nu se capătă, lifrează direct fabrica de cerneală Beyer din Teplitz.

[178] 15-50

„Concordia“, societate comercială pe acții, Sibiu

pune în vânzare

[189] 7-12

un vin excelent

garantat curat, cu prețul de 40 cr. litrului!

Se potrivește admirabil cu ape minerale.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

este în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poate abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 2 fl. pe anul întreg sau 1 fl. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Doriți se cettiți

un interesant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după oileșuri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactă: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Ianou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce intrădevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.“

Comandă se pot face la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia“ societate pe acțiuni: V. H. Dressandt.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vilei, de lăptări etc. și instrucțiuni trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

lăfintarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a:

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“ (280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4. — numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11. — numai cu fl. 6.50 — șase florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Această carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitului și originalului poet
George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia“, pe lângă prețurile originale și anume:

„Balade și Idile“ (editura Librăriei Socac & Comp., 1893) fl. 1.50.

„Fire de tort“, versuri (ca continuare la „Balade și Idile“), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 fl. 1.25.

La comanda, care sunt a se adresa „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

A apărut la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea

Stuparilor

săteni

de

Romul Simu, învătător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei arti foloșitoare a umplut un gol adănc simțit a literatură stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntaș învătător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite
flori, compusă după explicările orientalilor

de
Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32") imprimat pe
hârtie velină, în două culori, negru și albastru,
elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 80 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 16 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăcnițul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legenda populară din giulul Năședului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojona Născovă, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldăruș cu trei picioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genovay. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cănuștea. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăcniț. Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasticele lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasticele lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proșilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Cules de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulău. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 5 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadoță. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalina pământului. Poveste de Nicolae Trimbițanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.